

Rödl & Partner

NEWSLETTER POLSKA

SPROSTAĆ WYZWANIAM

Wydanie
lipiec-
wrzesień 2019

Informacje z dziedziny prawa,
podatków i gospodarki

www.roedl.pl | www.roedl.de/polen | www.roedl.com/poland

W tym wydaniu polecamy:

→ Prawo

- Wymogi i dobre praktyki dotyczące cyberbezpieczeństwa – przepisy unijne i polskie

→ Podatki

- Nowe obowiązki raportowe w Polsce – rozszerzająca interpretacja unijnej dyrektywy

→ Aktualności podatkowe

- TSUE: Obowiązek podatkowy VAT w przypadku usług budowlanych w momencie podpisania protokołu odbioru
- Usługi szkoleniowe od podmiotów powiązanych bez limitu w kosztach
- NSA: wydatki na realizację programów CSR dają prawo do odliczenia VAT
- Ministerstwo finansów opublikowało projekt objaśnień podatkowych do ulgi IP BOX

→ Wywiad z ekspertem

- Pracownicze plany kapitałowe
 - Polityka compliance w firmie
-

→ Prawo

Wymogi i dobre praktyki dotyczące cyberbezpieczeństwa – przepisy unijne i polskie

Adam Wódz
Rödl & Partner Warszawa

WYMOGI I DOBRE PRAKTYKI DOTYCZĄCE CYBERBEZPIECZEŃSTWA – PRZEPISY UNIJNE I POLSKIE

Unijne akty prawne takie jak RODO (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), Dyrektywa NIS (w sprawie bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych) czy też polska ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa wyznaczają przedsiębiorcom obowiązki, których prawidłowe wdrożenie wymaga znajomości prawa, ale także specjalistycznej wiedzy technicznej. Z tego względu Rödl & Partner rozszerzył swoją ofertę o nowe usługi audytorskie i doradcze w zakresie systemów informatycznych i bezpieczeństwa aplikacji.

INFORMACJE OGÓLNE

Wdrożenie nowych regulacji wymaga zwrócenia zwiększonej uwagi na bezpieczeństwo systemów informatycznych. Szczególnie przełomowa jest

ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa z 5 lipca 2018 r. Bezwzględnie obowiązujące przepisy tej ustawy mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa w obszarze IT na poziomie krajowym, w tym niezakłóconego świadczenia usług kluczowych i usług cyfrowych, przez osiągnięcie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa systemów informatycznych służących do świadczenia tych usług oraz zapewnienie obsługi incydentów. Wiąże się ona również bezpośrednio z koniecznością przeprowadzania regularnych audytów technicznych w celu zweryfikowania m.in. skuteczności stosowanych środków zabezpieczenia danych.

W przypadku niektórych firm konieczne jest (w przypadku pozostałych zaś wysoce zalecane) przeprowadzenie audytów weryfikujących ich gotowość na wdrożenie np. przepisów RODO czy ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa.

W celu spełnienia wymogów prawnych konieczne jest sprawdzenie własnych systemów, aplikacji i infrastruktury IT za pomocą testów penetracyjnych i kampanii socjotechnicznych.

Każdy taki audyt stanowi dobrą praktykę we wdrażaniu polityki bezpieczeństwa danych w firmie i jest zalecany wprost przez RODO i standard ISO 27001. Stanowi również podstawę do przeprowadzenia analizy ryzyka dotyczącego danych w firmie, ponieważ może zostać wykorzystany do określenia prawdziwego poziomu zagrożeń, na jakie narażone są dane w firmowych systemach informatycznych. Audyty powinny mieć jeszcze szerszy zasięg i obejmować fizyczne bezpieczeństwo terenu, budynków i obszarów przetwarzania danych, systemy alarmowe i monitoringu, systemy kontroli dostępu, bezpieczeństwo serwerowni i archiwizację danych. Kontrola powinna obejmować także stosowane w przedsiębiorstwie procedury bezpieczeństwa, w tym konfigurację stanowisk roboczych, prawa użytkowników i ich świadomość zagrożeń związanych z odpowiedzialnością za bezpieczeństwo danych służbowych. Omawiane audyty techniczne mogą stanowić również doskonałe uzupełnienie pozostałych usług dotychczas świadczonych przez Rödl & Partner, np. audytów prawnych czy badań due diligence.

AUDYTY BEZPIECZEŃSTWA I TESTY PENETRACYJNE

Audyty bezpieczeństwa infrastruktury informatycznej mogą być przeprowadzane częściowo zdalnie, a częściowo w siedzibie klienta. W ich ramach weryfikowana jest podatność na zewnętrzne ataki hakerów oraz istnienie możliwości uzyskania nieuprawnionego dostępu do danych w sieci klienta, np. poprzez złośliwe oprogramowanie lub pracownika działającego na szkodę firmy. W ramach czynności audytowych sprawdzane jest również ryzyko wglądu w niezaszyfrowane dane w ruchu sieciowym wewnątrz firmy lub dane przesyłane przez aplikacje webowe. Specjalistyczne testy aplikacji pozwalają sprawdzić czy nie zawierają one błędów programowania lub konfiguracji, które wystawiałyby na ryzyko przetwarzane w nich dane. Szczególnym przypadkiem są testy penetracyjne pozwalające nie tylko wskazać potencjalne zagrożenia dla systemów lub aplikacji informatycznych, ale sprawdzające również poziom realnego zagrożenia dla danych poprzez symulację prawdziwego ataku hakerów lub złośliwego oprogramowania.

KAMPANIE SOCJOTECHNICZNE

W ramach kampanii socjotechnicznych sprawdzane są zachowania i reakcje pracowników na sytuacje odzwierciedlające prawdziwe próby uzyskania danych dostępowych do systemu IT lub bezpośredniego dostępu do danych przez hakerów podających się za osoby godne zaufania. Podczas gdy współczesne systemy bezpieczeństwa stały się zbyt czasochłonną barierą dla hakera, w systemie ochrony danych nadal zawodzi człowiek. Ataki najczęściej ukierunkowane są na pracowników, do których wysyłane są e-maile zawierające fałszywe łącza lub załączniki. Ich otwarcie powoduje ujawnienie danych dostępowych lub zainstalowanie złośliwego oprogramowania w systemie IT. Najskuteczniejszym sposobem ochrony przed takimi atakami jest edukacja pracowników za pomocą symulowanych prób phishingu. Jednocześnie testy przeprowadzamy nie tylko zdalnie za pomocą e-maili, lecz również bezpośrednio, np. pozwalając osobom z zewnątrz na próbę wejścia na teren firmy i uzyskanie dostępu do zastrzeżonych obszarów.

BEZPIECZEŃSTWO NOWYCH TECHNOLOGII

W Rödl & Partner utworzyliśmy nową jednostkę organizacyjną oferującą wsparcie techniczne w planowaniu i wdrożeniu powyższych działań wymaganych przez np. RODO, Dyrektywę NIS, polską ustawę o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa lub inne zalecenia organów nadzoru finansowego. Doradzamy także w temacie nowoczesnych rozwiązań technologicznych takich jak blockchain i smart kontrakty. Ponieważ nowe rozwiązania wymagają nowych, dynamicznie zmieniających się przepisów prawnych, oferujemy usługi doradztwa również w tym zakresie. Nasze centrum kompetencji znajduje się w Polsce, ale zapraszamy do korzystania z naszych usług również w innych krajach a do współpracy wszystkich klientów Rödl & Partner na świecie.

DALSZYCH INFORMACJI UDZIELA:

Adam Wódz
Senior Associate, Manager
T + 48 22 244 00 00
adam.wodz@roedl.com

→ Podatki

Nowe obowiązki raportowe w Polsce – rozszerzająca interpretacja unijnej dyrektywy

Dominika Tyczka
Rödl & Partner Wrocław

Z początkiem 2019 roku weszły w życie przepisy dyrektywy 2011/16/UE. Co istotne, regulacje obowiązują retrospektywnie od 25 czerwca 2018 r. Polscy podatnicy muszą zgłaszać także krajowe schematy. Terminy zgłaszania schematów są krótkie, a ich definicja rodzi wiele wątpliwości.

Nowelizacja Ordynacji podatkowej wprowadziła obowiązek informacyjny polegający na przekazywaniu do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej (KAS) informacji o uzgodnieniach stanowiących tzw. schemat podatkowy. Z uwagi na niejasność ustawowych regulacji ustawodawca zdecydował się opublikować pisemne objaśnienia do nowych przepisów. Zastosowanie się do objaśnień chroni podatnika przed negatywnymi skutkami w czasie ich obowiązywania.

W objaśnieniach, opublikowanych 31 stycznia 2019 r. jako główny cel wprowadzenia nowych przepisów wskazano, między innymi:

- dostarczenie administracji skarbowej informacji, która będzie wykorzystywana przez organy podatkowe do poprawy jakości systemu podatkowego,
- dążenie do zwiększenia efektywności prac legislacyjnych,
- umożliwienie administracji skarbowej szybkiego dostępu do informacji o potencjalnym agresywnym planowaniu lub nadużyciach związanych z planowaniem podatkowym oraz informacji o promotorach i korzystających ze schematów podatkowych.

Polska wdrożyła dyrektywę 2011/16/UE jako pierwsze państwo. Zakres polskich regulacji jest znacznie szerszy od obowiązków raportowych przewidzianych w dyrektywie. Po pierwsze, raportowania wymagają także polskie uzgodnienia (dyrektywa dotyczy wyłącznie schematów transgranicznych), po drugie polska ustawa przewiduje rozszerzony katalog cech rozpoznawczych i nawet brak korzyści podatkowej nie wyłącza możliwości wystąpienia schematu podatkowego.

Praktyka pokazała, że nowe przepisy są często niezrozumiałe dla podatników. Najwięcej

trudności sprawia zrozumienie czym właściwie jest schemat podatkowy oraz roli poszczególnych podmiotów w procesie raportowania schematów. Z uwagi na krótkie terminy raportowania, surowe kary za nieprzestrzeganie nowych przepisów i szeroką definicję obowiązku raportowego niniejsza tematyka może być kluczowa dla wielu przedsiębiorców.

KORZYSTAJĄCY I JEGO OBOWIĄZKI

Korzystającym jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, u której wdrażane lub udostępniane jest uzgodnienie, a także osoba, która jest przygotowana do wdrożenia uzgodnienia lub dokonała już czynności służącej jego wdrożeniu. Zasadniczo więc korzystającym jest przedsiębiorca. W określonych okolicznościach przedsiębiorca, który stwierdzi, że został mu udostępniony schemat będzie miał obowiązek złożenia raportu o otrzymaniu schematu, a następnie raportu o uzyskanej korzyści podatkowej.

PROMOTOR I JEGO OBOWIĄZKI

W ramach uzgodnienia wystąpić może promotor, który wówczas, co do zasady, odpowiada za zgłoszenie schematu. Promotorem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, w szczególności doradca podatkowy, adwokat, radca prawny, pracownik banku lub innej instytucji finansowej doradzający klientom. Może być to także inna osoba wykonująca czynności pozostające w zakresie działania tych osób lub posiadająca podobne kwalifikacje. Promotor nie musi mieć siedziby na terenie Polski. Podmiot pełni rolę promotora, jeśli w zakresie wykonywanych czynności: opracowuje uzgodnienie, oferuje uzgodnienie, udostępnia opracowane uzgodnienie, wdraża opracowane uzgodnienie lub zarządza wdrażaniem uzgodnienia.

Promotor zasadniczo ma obowiązek zgłosić udostępniony korzystającemu schemat do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Następnie pisemnie informuje korzystającego o otrzymanym numerze schematu podatkowego (NSP).

Jeżeli jednak promotor jest obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej i nie został z tego obowiązku zwolniony przez korzystające-

go, wówczas promotor informuje korzystającego o obowiązku zgłoszenia schematu przez samego korzystającego oraz przekazuje mu dane, które należy zaraportować.

KIEDY DO RAPORTOWANIA ZOBIGOWANY JEST PRZEDSIĘBIORCA?

Przepisy MDR wprowadzają dwie sytuacje gdy to sam korzystający będzie zobowiązany do raportowania.

Pierwszy przypadek dotyczy sytuacji, gdy:

- promotor nie wypełni ciążącego na nim obowiązku, tj. nie poinformuje korzystającego o numerze schematu podatkowego,
- korzystający nie zwolnił promotora z zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej, w kontekście schematu podatkowego innego niż standardyzowany.

Drugi przypadek wystąpi kiedy podatnik nie korzystał z wsparcia promotora i sam dokonał wdrożenia uzgodnienia stanowiącego schemat.

JAK NALEŻY RAPORTOWAĆ?

Korzystający zgłasza do Szefa KAS informację o schemacie podatkowym na formularzu MDR-1. Korzystający przekazuje Szefowi KAS informację o schemacie podatkowym w terminie 30 dni:

1. od dnia następnego po udostępnieniu schematu podatkowego,
2. od następnego dnia po przygotowaniu do wdrożenia schematu podatkowego, lub
3. od dnia dokonania pierwszej czynności związanej z wdrażaniem schematu podatkowego – w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi wcześniej.

Dodatkowo korzystający zobowiązany jest do złożenia formularza MDR-3, jeżeli schemat przyniósł mu korzyść podatkową. Informacje zawarte w MDR-3 powinny zostać przekazane w terminie złożenia deklaracji podatkowej dotyczącej tego okresu rozliczeniowego.

Przykład:

Podatnik, w celu uniknięcia uznania części wydatków z tytułu opłaty licencyjnej za logo na rzecz podmiotu powiązanego za wydatki niestanowiące kosztów podatkowych, zmienił zasady rozliczania tej opłaty. Uzgodnił z podmiotem podwyższenie wysokości opłaty licencyjnej za dany rok (jako koszt bezpośrednio związany z wytworzeniem towarów nie podlega limitowaniu) i jednocześnie obniżenie wysokości opłaty za usługę wsparcia handlowego (jest wydatkiem limitowanym). Uzgodnienie odbyło się wyłącznie pomiędzy usługodawcą i usługobiorcą, bez udziału doradców zewnętrznych. Usługobiorca, jako korzystający, ma obowiązek zgłosić schemat podatkowy w ciągu 30 dni od pierwszej czynności w ramach uzgodnienia (np. zainicjowanie zmian umownych) na formularzu MDR-1. Następnie, wraz ze złożeniem deklaracji rocznej na podatek dochodowy (do końca 3 miesiąca od zakończenia roku podatkowego), złożyć formularz MDR-3 do Szefa KAS, wskazując „oszczędność podatkową”.

RETROSPEKTYWNE OBOWIĄZYWANIE PRZEPISÓW

W przypadku schematów, w których pierwszej czynności dokonano przed 25 czerwca 2018 r., obowiązek raportowania nie wystąpi. Jednak schematy transgraniczne, w ramach których pierwsza czynność nastąpiła po tej dacie, mogą wymagać zaraportowania w terminie do 30 czerwca 2019 r. jeżeli korzystający zaangażowali w schemat promotora. Jeśli korzystający samodzielnie wypracowali schemat, termin jego zaraportowania wydłuża się

do 30 września 2019 r. Należy podkreślić, że polskie regulacje wymagają także raportowania schematów krajowych, których pierwsza czynność miała miejsce po 1 listopada 2018 r.

CZYM JEST SCHEMAT PODATKOWY?

Schemat podatkowy to uzgodnienie, które spełnia co najmniej cechę rozpoznawczą określoną w ustawie. Polska ustawa przewiduje 24 cechy rozpoznawcze, w podziale na 3 grupy.

Pierwsza grupa to cechy ogólne, które powodują powstanie schematu wyłącznie jeśli towarzyszy im wystąpienie korzyści podatkowej, czyli sytuacji, w których:

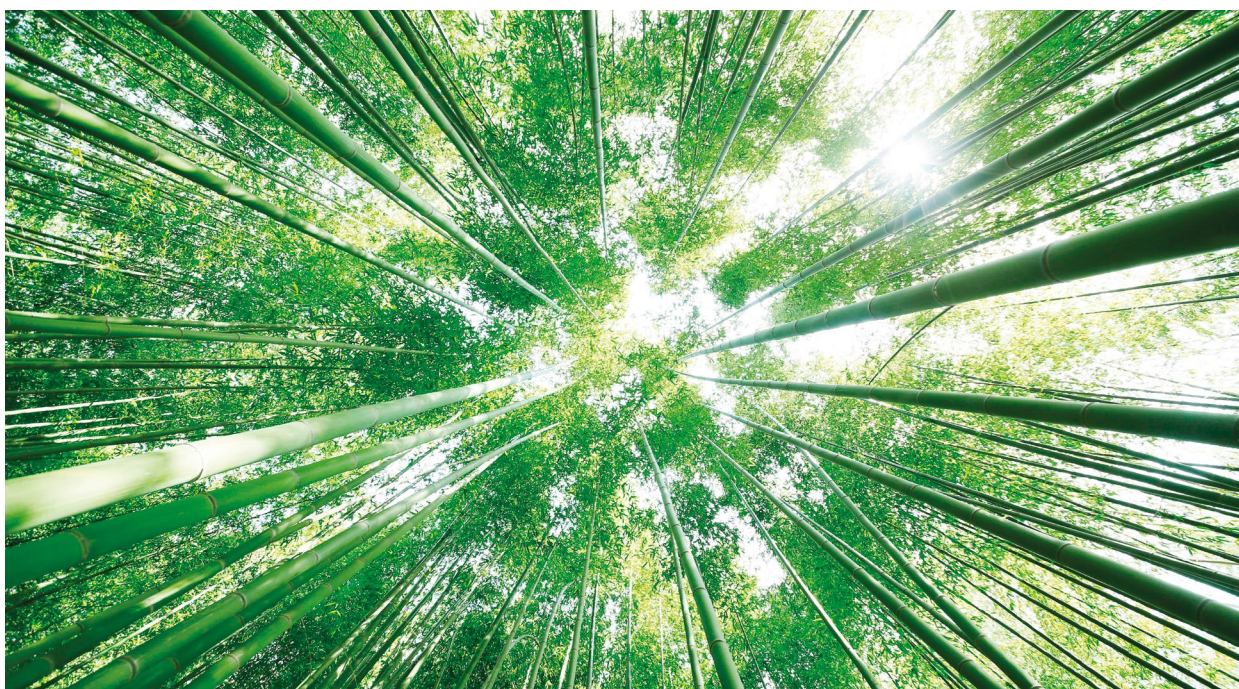
- promotor lub korzystający zobowiązują się do zachowania klauzuli poufności (dotyczy szczególnej poufności, niewynikającej z tajemnicy zawodowej, np. zastrzeżenie poufności co do sposobu osiągnięcia korzyści podatkowej),
- wysokość wynagrodzenia uzależniona jest od wysokości korzyści podatkowej wynikającej z uzgodnienia (tzw. success fee),
- dokumentacja lub forma uzgodnienia jest znacznie ujednolicona,
- nastąpiło nabycie spółki ze stratą, zaprzestanie głównej działalności takiej spółki i wykorzystanie tej straty do zmniejszenia zobowiązań podatkowych,
- nastąpiła zmiana kwalifikacji dochodów (przychodów) lub zmiana zasad opodatkowania, których skutkiem jest faktycznie niższe

opodatkowanie, zwolnienie lub wyłączenie z opodatkowania,

- wystąpił określony obieg środków pieniężnych,
- dokonano transgranicznych płatności do odbiorców z krajów o niskim poziomie opodatkowania, pomiędzy podmiotami powiązanymi,
- korzystający zobowiązał się do współpracy z promotorem, który przygotował uzgodnienie,
- występuje faktyczne respektowanie zobowiązań dotyczących wynagrodzenia (kiedy w umowie brak wyraźnego wskazania podstawy do success fee),
- mamy do czynienia z tzw. hipotetycznym testem poufności – rozsądnie działający promotor lub korzystający na podstawie istniejących okoliczności oczekiwaliby wypłaty success fee lub zachowania poufności (dotyczy najczęściej rozwiązań innowacyjnych, lub ryzykownych).

DEFINICJA KORZYŚCI PODATKOWEJ

W ustawie korzyść podatkowa jest szeroko rozumiana. Występuje, jeżeli na podstawie istniejących okoliczności oraz faktów należy przyjąć, że podmiot działający rozsądnie i kierujący się zgodnymi z prawem celami, innymi niż osiągnięcie korzyści podatkowej, mógłby zasadnie wybrać inny sposób postępowania, z którym nie wiązałoby się uzyskanie korzyści podatkowej rozsądnie oczekiwanej lub wynikającej z wykonania uzgodnienia, a korzyść podatkowa jest główną lub jedną z głównych korzyści, którą podmiot spodziewa się osiągnąć w związku z wykonaniem uzgodnienia.

Zgodnie z Ordynacją podatkową, jako korzyść podatkową należy rozumieć:

- a. niepowstanie zobowiązania podatkowego, odsunięcie w czasie jego powstania, obniżenie wysokości zobowiązania podatkowego,
- b. powstanie lub zawyżenie straty podatkowej,
- c. powstanie nadpłaty lub prawa do zwrotu podatku lub zawyżenie tych kwot,
- d. brak obowiązku pobrania podatku przez płatnika, jeżeli wynika on z niepowstania zobowiązania podatkowego, odsunięcia w czasie powstania zobowiązania podatkowego lub obniżenia jego wysokości,
- e. podwyższenie kwoty nadwyżki podatku naliczonego VAT nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy,
- f. niepowstanie obowiązku raportowania schematów lub przekazywania innych informacji podatkowych lub odsunięcie w czasie powstania tego obowiązku.

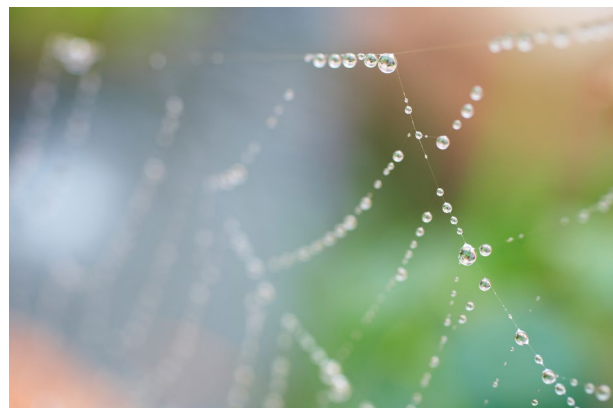
Druga grupa wyróżnionych w ustawie cech rozpoznawczych, to cechy szczególne które mają charakter samodzielny – nie są związane z zaistnieniem korzyści podatkowej. Są to:

- zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów transgranicznych płatności dokonywanych pomiędzy podmiotami powiązanymi, wykonywanych do odbiorców z krajów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową lub do odbiorców nie mających rezydencji w żadnym z państw,
- odpisy amortyzacyjne w odniesieniu do tego samego środka trwałego, dokonywane w więcej niż jednym państwie,
- dochód lub majątek korzysta z metod mających na celu unikanie podwójnego opodatkowania w więcej niż jednym państwie,
- różnica w wynagrodzeniu (dla celów podatkowych) za przeniesienie aktywów między państwami wynosi co najmniej 25%,
- obejście przepisów o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami,
- występowanie nieprzejrzystej struktury własnościowej lub trudny do ustalenia beneficjent rzeczywisty,
- uproszczenie w stosowaniu przepisów związanych z ustalaniem cen transferowych, wprowadzone jednostronnie w danym państwie,
- przeniesienie między podmiotami powiązanymi praw do trudnych do wyceny wartości niematerialnych,

- pomiędzy podmiotami powiązanymi dochodzi do przeniesienia funkcji, ryzyka lub aktywów, jeżeli przewidywany roczny wynik finansowy podmiotu lub podmiotów przenoszących przed odsetkami i opodatkowaniem (EBIT) w trzyletnim okresie po tym przeniesieniu wyniósłby mniej niż 50% przewidywanego rocznego EBIT, gdyby nie dokonano przeniesienia.

Trzecią grupę stanowią inne szczególne cechy rozpoznawcze (także niezależne od wystąpienia korzyści podatkowej) czyli sytuacje, w których:

- wpływ na część odroczoną podatku dochodowego lub aktywa albo rezerwy z tytułu podatku odroczonego, wynikający lub oczekiwany w związku z wykonaniem uzgodnienia u korzystającego jest istotny dla danej jednostki w rozumieniu przepisów o rachunkowości oraz przekracza w trakcie roku kalendarzowego kwotę 5 mln zł,
- płatnik podatku dochodowego byłby zobowiązany do pobrania podatku przekraczającego w trakcie roku kalendarzowego kwotę 5 mln zł, jeżeli w odniesieniu do wypłat należności wynikających lub oczekiwanych w związku z wykonaniem uzgodnienia nie miałyby zastosowania właściwe umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub zwolnienia podatkowe,
- dochody (przychody) zagranicznego podatnika, osiągnęte przez niego w Polsce, podlegające ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Polsce (czyli nie wynikające z dostawy towarów), przekraczają łącznie w trakcie roku kalendarzowego kwotę 25 mln zł; limit ten nie obejmuje transakcji towarowych,
- różnica pomiędzy polskim podatkiem dochodowym, który byłby należny gdyby korzystający był polskim podatnikiem, a podatkiem dochodowym faktycznie zapłaconym przez korzystającego w państwie jego siedziby, przekracza łącznie w trakcie roku kalendarzowego kwotę 5 mln zł.

SZCZEGÓLNE RODZAJE SCHEMATÓW PODATKOWYCH

Obok ogólnego pojęcia schematu podatkowego ustawa wyróżnia jeszcze dwa szczególne rodzaje schematów. Schematy mogą mieć charakter tzw. schematów standaryzowanych, które mogą być wdrożone lub udostępnione u wielu korzystających, bez konieczności zmiany ich istotnych założeń, zwłaszcza rodzaju czynności planowanych i podejmowanych w ramach schematu. Spełnienie warunków schematu standaryzowanego ma wpływ na sposób jego zgłaszania do szefa KAS.

Zgłoszenie schematu podatkowego i schematu podatkowego standaryzowanego nie wystąpi jeżeli korzystający nie spełni kryterium tzw. kwalifikowanego korzystającego. Kwalifikowany korzystający to podmiot spełniający poniższe cechy:

- przychody, koszty lub aktywa (zgodnie z przepisami o rachunkowości) korzystającego nie przekraczają w poprzednim roku podatkowym wartości 10 mln euro, lub
- uzgodnienie dotyczy rzeczy lub praw o wartości rynkowej nieprzekraczającej 2,5 mln euro, lub
- korzystający jest podmiotem powiązany z powyższymi podmiotami (w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych).

Schematy mogą również spełniać cechy transgraniczne, gdy uzgodnienie dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Taki schemat wymaga zgłoszenia bez względu na to czy korzystający jest kwalifikowanym korzystającym. Schemat transgraniczny także może być schematem standaryzowanym.

Regulacje MDR budzą wiele wątpliwości i niewątpliwie stanowią dla przedsiębiorców poważne wyzwanie, dlatego wychodząc naprzeciw Państwu oczekiwaniom oferujemy kompleksowe wsparcie w wypełnianiu obowiązków związanych z raportowaniem schematów podatkowych.

Jeżeli są Państwo zainteresowani dalszymi informacjami, audytem uzgodnień w kontekście wystąpienia obowiązku raportowania lub wsparciem w procesie raportowania nasi doradcy pozostają do dyspozycji.

DALSZYCH INFORMACJI UDZIELA:

Dominika Tyczka
doradca podatkowy, Associate Partner
T +48 71 606 04 16
dominika.tyczka@roedl.com

→ Aktualności podatkowe

TSUE: Obowiązek podatkowy VAT w przypadku usług budowlanych w momencie podpisania protokołu odbioru

Agata Pezda
Rödl & Partner Wrocław

2 maja 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) wydał wyrok w polskiej sprawie Budimex S.A. przeciwko Ministrowi Finansów (sygn. C-224/18).

Spór dotyczył momentu powstania obowiązku podatkowego z tytułu wykonania usług budowlanych i budowlano-montażowych.

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej spółka Budimex wyjaśniała, że realizuje kontrakty na podstawie umów opartych

na warunkach określonych przez Międzynarodową Federację Inżynierów Konsultantów (FIDIC). Warunki Kontraktowe FIDIC są stosowane na całym świecie, zaleca je Komisja Europejska i często narzucane są przy przetargach ogłaszanych przez Skarb Państwa. W sposób bardzo szczegółowy ustalają one wzajemne zobowiązania pomiędzy stronami. Zgodnie z tymi regułami przed wystawieniem faktury musi zostać wydane świadectwo płatności, a to może nastąpić dopiero po zaakceptowaniu robót i podpisaniu protokołu odbioru. Zaakceptowanie prac jest zatem nieodłącznym elementem każdej usługi budowlanej lub

budowlano-montażowej, który jednoznacznie wynika z warunków kontraktowych. Spółka wskazywała, że często przed odbiorem robót nie jest więc możliwe ustalenie prawidłowego wynagrodzenia i kwoty podatku należnego, a fakturowanie na podstawie szacunków narażałoby ją na nieuzasadnione koszty.

Minister Finansów uznał, że to nie postanowienia umowne mają znaczenie dla określenia obowiązku podatkowego, a faktyczny moment wykonania usługi. To stanowisko podzielił sąd pierwszej instancji.

W wyniku zapytania prejudycjalnego NSA (postanowienie z 28 listopada 2017 r., sygn. akt I FSK 65/16) sprawa trafiła na wokandę TSUE. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, odwołując się do swojego orzecznictwa stwierdził, że dla prawidłowego zakwalifikowania transakcji jako „podlegającej opodatkowaniu” w rozumieniu dyrektywy VAT zasadnicze znaczenie ma rzeczywistość gospodarcza i handlowa.

Jak zaznaczył, powszechnie uważa się, że usługi budowlane lub montażowe wykonane są w dacie materialnego zakończenia robót. Nie można jednak wykluczyć, że uwzględniając rzeczywistość gospodarczą i handlową danej branży, zgodnie z postanowieniami umownymi usługa może zostać wykonana dopiero po tej dacie, w następstwie spełnienia warunków nierozdzielnie związanych z usługą i mających decydujące znaczenie dla zapewnienia jej kompletności.

W konsekwencji TSUE orzekł, że jeżeli sporządzenie protokołu odbioru zostało uzgodnio-

ne przez strony w umowie, której postanowienia odzwierciedlają rzeczywistość gospodarczą i handlową danej branży, a formalność ta stanowi materialne zakończenie usługi i ustala ostatecznie wysokość należnego świadczenia, to formalny odbiór usługi może być uważany za moment, w którym usługa ta została wykonana. Wskazał również, że inne formalności, takie jak sporządzenie formalnego rozliczenia poniesionych kosztów lub ostatecznego świadectwa płatności, nie mogą mieć znaczenia dla określenia momentu powstania obowiązku podatkowego ponieważ nie są one objęte usługą i w związku z tym nie są decydujące dla stwierdzenia, że została ona rzeczywiście dokonana.

Omawiany wyrok to wyczekiwana i dobra wiadomość dla firm z branży budowlanej. Podważa bowiem dotychczasową praktykę organów podatkowych, które stosowały wydaną przez Ministra Finansów interpretację ogólną z 5 kwietnia 2016 r. (nr PT3.8101.41.2015.AEW.2016.AMT.141). Zgodnie z nią obowiązek podatkowy w przypadku usług budowlanych powstaje w momencie wystawienia faktury, bądź po upływie 30 dni od daty faktycznego wykonania tych prac. Z nieoficjalnych informacji wynika, że w związku z wyrokiem TSUE Ministerstwo Finansów rozważa wydanie nowej interpretacji ogólnej.

Zgodnie z wyrokiem TSUE warto zadbować o właściwe postanowienia w umowach dotyczących wykonania usług budowlanych. Zachęcamy Państwa do kontaktu z naszymi doradcami w celu weryfikacji zapisów umownych jak i przeszłych rozliczeń VAT.

→ Aktualności podatkowe

Usługi szkoleniowe od podmiotów powiązanych bez limitu w kosztach

Agata Pezda
Rödl & Partner Wrocław

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w wydanej 16 kwietnia 2019 r. interpretacji indywidualnej potwierdził, że koszty usług szkoleniowych z zakresu m.in. technik sprzedażowych nie podlegają ograniczeniom w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15e ustawy o CIT (sygn. 0111-KDIB2-3.4010.110.2019.1.KK).

Z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej wystąpiła spółka akcyjna będąca członkiem grupy kapitałowej. Wyjaśniła, że w toku działalności nabywa od podmiotów powiązanych usługi

o charakterze niematerialnym, w tym usługi szkoleniowe. Szkolenia, mające na celu pozyskanie przez uczestników praktycznych umiejętności dotyczących m.in. technik sprzedażowych, organizowane są z wykorzystaniem różnych form aktywności np. warsztatów, paneli dyskusyjnych czy treningów. W związku ze szkoleniami spółka otrzymuje materiały szkoleniowe i instruktażowe dla pracowników oraz podmiotów współpracujących ze spółką i może dodatkowo ponosić opłaty za korzystanie lub prawo do korzystania z praw lub wartości o charakterze autorskich lub pokrewnych praw majątkowych, licencji lub know-how.

Zgodnie z art. 15e ustawy o CIT wydatki na określone usługi nie mogą być w całości kosztem

uzyskania przychodów. Wylączeniu podlegają m.in. koszty usług doradczych, badania rynku, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, ubezpieczeń, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze, które zostały poniesione bezpośrednio lub pośrednio na rzecz podmiotów powiązanych. Nielimitowane są koszty do 3 mln zł, a nadwyżka jest objęta limitem zaliczenia ich do kosztów uzyskania przychodów na poziomie 5% EBITDA.

W ocenie spółki opisane we wniosku usługi szkoleniowe nie noszą cech świadczeń doradczych, ich celem nie jest bowiem udzielanie fachowych porad. Nie zawierają one również elementów usług zarządzania, ponieważ w trakcie szkoleń nie jest narzucane rozwiązanie mające wpływ na bieżące problemy pojawiające się w spółce. Tym samym, koszty usług szkoleniowych, których płatności nie dotyczą prawa do korzystania z praw lub wartości, o których mowa w art. 16b ust. 1 pkt 4-7 ustawy o CIT, nie podlegają ograniczeniom w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15e ust. 1 tej ustawy. Jeżeli płatności dotyczyłyby korzystania z ww. praw lub wartości, należałoby je objąć wspomnianym limitem. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej zgodził się ze stanowiskiem spółki.

Omawiana interpretacja indywidualna jest istotna z perspektywy podatników i wpisuje się w dotychczasowe stanowisko reprezentowane przez Dyrektora KIS w podobnych wnioskach. Wprowadzone od stycznia 2018 r. regulacje doty-

czące limitowania kosztów podatkowych w zakresie wydatków na usługi niematerialne i prawne, pomimo wielu wydanych interpretacji, wciąż budzą wątpliwości podatników. Obok enumeratywnie nazwanych kategorii kosztowych, wskazano na świadczenia o podobnym charakterze, zatem każdorazowo należy indywidualnie oceniać czy usługi nabywane od podmiotów powiązanych wchodzą w zakres ograniczenia zawartego w omawianym przepisie.

→ Aktualności podatkowe

NSA: wydatki na realizację programów CSR dają prawo do odliczenia VAT

Agata Pezda
Rödl & Partner Wrocław

NSA odniósł się do kwestii prawa do odliczenia VAT od wydatków związanych z realizacją programów społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR) – wyrok z 2 kwietnia 2019 r. (sygn. I FSK 561/17).

Z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej wystąpiła spółka prowadząca działalność gospodarczą m.in. w zakresie żywienia zwierząt, handlu zbożami oraz produkcji dodatków dla przemysłu mięsnego i mleczarskiego. Produkty oferowane przez spółkę mogą znajdować potencjalnych odbiorców na wsiach lub w małych miastach, dlatego organizuje ona w takich regionach programy wspierające lokalne społeczności.

Zapytała więc organ czy ma prawo do odliczenia VAT od wydatków związanych z realizacją programów CSR.

Spółka wyjaśniła, że realizowane przez nią programy CSR opierają się głównie na finansowaniu lub współfinansowaniu remontów i renowacji obiektów ważnych dla danej społeczności (szkoły, świetlice, sale gimnastyczne, place zabaw, domy dziecka, domy opieki). Na remontowanym obiekcie zawsze umieszczana jest w widocznym miejscu tablica z informacją o ufundowaniu prac wraz z logo spółki. Dodatkowo umieszczane są banery reklamujące spółkę. Ponadto, w ramach programów CSR, spółka przekazuje też różnego rodzaju towary – w szczególności elementy wyposażenia wnętrza do remontowanych obiektów.

Organ stanął na stanowisku, że działania związane z realizacją koncepcji CSR nie mają związku z prowadzoną działalnością gospodarczą i spółka nie będzie uprawniona do odliczenia podatku VAT.

Stanowiska tego nie podzieliły sądy obu instancji. NSA wskazał w swoim rozstrzygnięciu, że nakłady w ramach ogólnej strategii firmy na programy społecznej odpowiedzialności biznesu stanowią wydatki marketingowe,

które pośrednio wpływają także na wartość sprzedaży. Organ podatkowy powinien zwrócić uwagę na specyfikę branży, w której działa spółka oraz uwzględnić obecne metody reklamy i promocji.

Taka wykładnia przepisów jest korzystna dla podatników i może posłużyć jako argument w przypadku ewentualnego sporu z organami podatkowymi w podobnych sprawach.

→ Aktualności podatkowe

Ministerstwo finansów opublikowało projekt objaśnień podatkowych do ulgi IP BOX

Agata Pezda
Rödl & Partner Wrocław

1 stycznia 2019 r. do polskiego prawa podatkowego wprowadzona została instytucja IP Box polegająca na preferencyjnym opodatkowaniu kwalifikowanego dochodu z praw własności intelektualnej (w tym również zawartego w cenie sprzedaży towaru lub usługi) obniżoną, 5% stawką podatku.

Rozwiązanie to dotyczy podatników osiągających dochody z praw własności intelektualnej wskazanych w ustawach o podatkach dochodowych. Katalog tych praw ma charakter zamknięty. Omawiana preferencja dotyczy następujących praw własności intelektualnej:

- patentu,
- prawa ochronnego na wzór użytkowy,
- prawa z rejestracji wzoru przemysłowego,
- prawa z rejestracji topografii układu scalonego,
- dodatkowego prawa ochronnego dla patentu na produkt leczniczy lub produkt ochrony roślin,
- prawa z rejestracji produktu leczniczego i produktu leczniczego weterynaryjnego dopuszczonych do obrotu,
- wyłącznego prawa, o którym mowa w ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o ochronie prawnej odmian roślin (Dz. U. z 2018 r. poz. 432),
- autorskiego prawa do programu komputerowego.

Podatnik może korzystać z tej preferencji w stosunku do praw, które sam wytworzył, o ile jest ich właścicielem (współwłaścicielem) bądź udzielono mu na nie licencji wyłącznej. Przepisy przewidują również możliwość skorzystania z ulgi w sytuacji, gdy podatnik

dokona zakupu kwalifikowanych praw własności intelektualnej, o których mowa powyżej, pod warunkiem, że następnie poniesie on koszty związane z rozwojem lub ulepszeniem nabytego prawa.

Podatnicy, którzy chcą skorzystać z obniżonej 5% stawki są zobowiązani do prowadzenia ewidencji podatkowej w sposób zapewniający ustalenie przychodów, kosztów uzyskania przychodów, dochodu (straty), przypadających na każde kwalifikowane prawo własności intelektualnej.

Ministerstwo Finansów jest w trakcie prowadzenia konsultacji podatkowych projektu objaśnień podatkowych dotyczących stosowania preferencyjnej 5% stawki podatkowej, które mają na celu wyeliminowanie powstałych wątpliwości co do zakresu skorzystania z przysługującej ulgi.

Będziemy Państwa informować o dalszych losach projektu. Jeżeli są Państwo zainteresowani tą instytucją, już teraz zapraszamy do kontaktu.

DALSZYCH INFORMACJI UDZIELA:

Dominika Tyczka
doradca podatkowy, Associate Partner
T +48 71 606 04 16
dominika.tyczka@roedl.com

→ Wywiad z ekspertem

Pracownicze plany kapitałowe

Michał Prokop
Rödl & Partner Warszawa

W JAKICH SYTUACJACH MOŻNA WYPŁACIĆ PIENIĄDZE ZGROMADZONE W PPK?

Możliwości wypłat są zróżnicowane w zależności od wieku pracownika.

Na etapie akumulacji środków, czyli przed 60 rokiem życia, jest to możliwe tylko w szczególnych przypadkach:

- w razie poważnego zachorowania – wypłata do 25% środków,
- wypłata 100% środków na pokrycie wkładu własnego na zakup nieruchomości mieszkaniowej – taka wypłata jest jednak swego rodzaju pożyczką, ponieważ wiąże się z obowiązkiem zwrotu w okresie 15 lat,
- tzw. wypłata transferowa 100% środków, czyli przekazanie ich na inny rachunek PPK lub w razie śmierci uczestnika na rachunek małżonka zmarłego lub osoby uprawnionej w PPK, IKE lub PPE.

Po osiągnięciu 60 roku życia możliwe są następujące formy wypłat:

- 25% środków jednorazowo, a pozostałe 75% w co najmniej 120 ratach miesięcznych,
- 100% w formie świadczenia małżeńskiego (tj. swego rodzaju wspólnej emerytury dla małżonków) w co najmniej 120 ratach miesięcznych,
- wypłata transferowa na lokatę terminową lub
- wypłata transferowa do zakładu ubezpieczeń na świadczenie okresowe lub dożywotnie.

CZY MOŻNA PODWYŻSZYĆ LUB OBNIŻYĆ SKŁADKĘ DO PPK?

Tak. Zarówno pracownik, jak i pracodawca mogą zmieniać wysokość wpłacanej składki pod pewnymi warunkami. Pracodawca nie może jednak zmniejszyć wysokości wpłaty podstawowej.

Wartość wpłaty podstawowej od pracodawcy wynosi 1,5% wynagrodzenia, ale pracodawca może zadeklarować w umowie o zarządzanie PPK dokonywanie wpłaty dodatkowej, która jednak nie może być wyższa niż 2,5% wynagrodzenia.

Nie jest możliwe ani zrezygnowanie przez pracodawcę z dokonywania wpłaty podstawowej we wskazanej wyżej wysokości, ani też jakakolwiek zmiana jej wysokości.

Wpłata podstawowa do PPK finansowana przez pracownika (czyli potrącana z jego wynagrodzenia po opodatkowaniu) wynosi 2%. W przypadku pracownika możliwe jest obniżenie wysokości tej wpłaty (jednak od wartości nie niższej niż 0,5% wynagrodzenia), jeśli jego wynagrodzenie osiąmane z różnych źródeł w danym miesiącu nie przekracza kwoty odpowiadającej 1,2-krotności minimalnego wynagrodzenia. Podobnie jak pracodawca, pracownik może zadeklarować wpłatę dodatkową, jednak nie może ona być wyższa niż 2% wynagrodzenia.

CZY I KIEDY PRACOWNIK MOŻE ZREZYGNOWAĆ Z UDZIAŁU W PPK?

Pracownik może zrezygnować z PPK w każdym momencie. Odbywa się to na podstawie pisemnej deklaracji złożonej pracodawcy. Deklaracja zawierać powinna dane dotyczące podmiotu zatrudniającego oraz uczestnika PPK, a także oświadczenie uczestnika PPK o posiadaniu przez niego wiedzy o konsekwencjach jej złożenia.

Rezygnacja ta nie jest jednak składana raz na zawsze. Co 4 lata, poczynając od 2023 roku, w terminie do końca lutego danego roku,

pracodawca informuje pracownika, który złożył deklarację o rezygnacji, że będzie ponownie dokonywał za niego wpłat. Wtedy pracownik może raz jeszcze zrezygnować z dokonywania wpłat do PPK poprzez złożenie stosownej deklaracji.

CO Z PPK W PRZYPADKU ZMIANY PRACY?

W momencie zmiany pracy pracownik musi poinformować nowego pracodawcę o zawartych

Obejrzyj film:

w jego imieniu umowach o prowadzenie PPK. Takie oświadczenie pracownika musi zawierać oznaczenie instytucji finansowych, z którymi zawarto te umowy. Nowy pracodawca ma natomiast obowiązek złożyć wniosek o dokonanie transferu środków z poprzednich rachunków PPK pracownika na jego rachunek PPK prowadzony przez instytucję finansową nowego pracodawcy, o ile pracownik nie wyrazi swojego sprzeciwu.

Należy także zaznaczyć, że uczestnik PPK może w tym samym czasie być stroną więcej niż jednej umowy o prowadzenie PPK.

DALSZYCH INFORMACJI UDZIELA:

Michał Prokop
adwokat, Senior Associate
T +48 22 244 00 76
michal.prokop@roedl.com

→ Wywiad z ekspertem

Polityka compliance w firmie

Wojciech Paryś
Rödl & Partner Poznań

OD CZEGO ZACZĄĆ TWORZENIE POLITYKI COMPLIANCE W FIRMIE?

Tworzenie polityki compliance najlepiej zacząć od sprawdzenia, jakie obszary działalności firmy wymagają uwagi i generują ryzyka w zakresie compliance. Inaczej tworzy się procedury compliance dla banku, a inaczej dla spółki produkcyjnej lub handlowej. Drugim krokiem jest sprawdzenie, czy w firmie nie obowiązują już jakieś zasady compliance. Dość często zdarza się, że w spółkach obowiązują elementy takiej polityki (np. w zakresie prawa pracy: polityka antymobbingowa) lub są one wdrożone na szczeblu centralnym, w spółce matce. Mogą one być pomocą przy tworzeniu spójnej i przemyślanej polityki compliance. Należy oczywiście pamiętać, że polityka ta powinna być dopasowana do konkretnej firmy, dlatego też polityki wdrożone na szczeblu centralnym np. w zagranicznej spółce matce powinny zostać zweryfikowane pod kątem zgodności z polskim prawem oraz pod kątem adekwatności do działalności spółki córki.

CO NALEŻY DO OBOWIĄZKÓW COMPLIANCE OFFICERA?

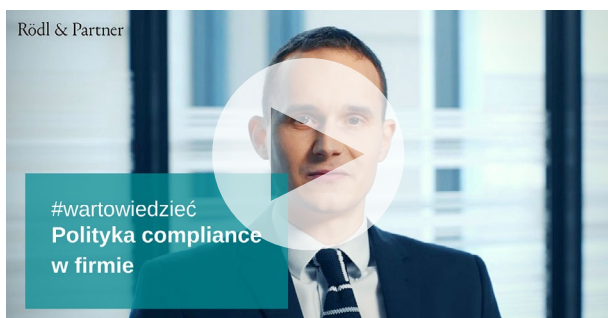
Obowiązki compliance officera są pochodną celu, któremu służy samo compliance – głównym jego obowiązkiem jest analiza ryzyk oraz przeciwdziałanie im. Compliance officer odpowiada za przestrzeganie ustalonych zasad postępowania, w tym szkolenie pracowników oraz stałe udoskonalanie przyjętych procedur. Jest również osobą, która przyjmuje zgłoszenia incydentów/naruszeń i odpowiednio na nie reaguje tj. w szczególności wyjaśnia daną sprawę i podejmuje kroki w celu uniknięcia analogicznych sytuacji w przyszłości.

JAK ZAPEWNIĆ PRAWIDŁOWĄ ORGANIZACJĘ PODMIOTU?

Nie ma jednej recepty na zapewnienie prawidłowej organizacji podmiotu. Z pewnością istotnym czynnikiem jest dbanie o to, aby tworzone zasady odpowiadały charakterowi działalności firmy, a ich realizacja nie stanowiła dużego obciążenia dla pracowników. Ważne by procedury te pomagały pracownikom w pracy, a nie narzucały

nadmierne obowiązki np. sprawozdawcze. Jako drugi istotny czynnik należy wskazać jasny podział kompetencji pomiędzy dane osoby lub komórki wydzielone w strukturze organizacyjnej. Pozwala to uniknąć rozproszonej odpowiedzialności, jak również skupiania zbyt wielu obowiązków w rękach jednego człowieka.

Obejrzyj film:

KIM SĄ SYGNALIŚCI I JAK ZAPEWNIĆ IM BEZPIECZEŃSTWO?

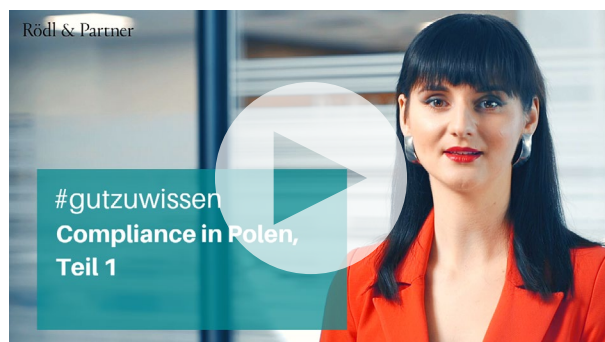
Sygnalistą może być każdy z nas. Sygnalista to osoba, która zaobserwowała w firmie naruszenie zasad i dokonała zgłoszenia tzw. incydentu. Podstawowym środkiem ochrony sygnalistów jest zapewnienie im anonimowości. Aktualnie czyni się to poprzez udostępnienie pracownikom/kontrahentom specjalnej platformy internetowej, na której można dokonać zgłoszenia przy zachowaniu anonimowości.

DALSZYCH INFORMACJI UDZIELA:

Wojciech Paryś
radca prawny
T +48 61 624 49 42
wojciech.parys@roedl.com

OBEJRZYJ WIĘCEJ FILMÓW NA KANALE RÖDL & PARTNER W POLSCE

Obserwuj nas w mediach społecznościowych
#Rödl&PartnerwPolsce

YouTube

LinkedIn®

Newslettery

Pozostańmy w kontakcie!

Jesteś zainteresowany otrzymywaniem newsletterów i zaproszeń na wydarzenia?

Wypełnij formularz na stronie

www.roedl.pl

Dzielimy się wiedzą | CATL News | SSE News | OZE News | Mandantenbrief

SZKOLENIA | SEMINARIA | SPOTKANIA | KONFERENCJE | ŚNIADANIA BIZNESOWE

Impressum

Wydawca:
Rödl & Partner
ul. Sienna 73, 00-833 Warszawa
T + 48 22 696 28 00
www.roedl.pl

Odpowiedzialny za treść:
Liliane Preusser
liliane.preusser@roedl.com

Redakcja:
Barbara Klimek
barbara.klimek@roedl.com

Niniejszy biuletyn stanowi niewiążącą informację służy ogólnym celom informacyjnym. Nie stanowi on doradztwa prawnego, podatkowego lub gospodarczego; informacje nim zawarte nie mogą również zastępować indywidualnego doradztwa. Przy redagowaniu biuletynu zawartych nim informacji Rödl & Partner zawsze dokłada najwyższej staranności, jednak nie ponosi odpowiedzialności za prawidłowość, aktualność kompletność informacji. Rödl & Partner nie ponosi również odpowiedzialności za decyzje, które czytelnik podejmuje po przeczytaniu biuletynu. Zawarte informacje nie odnoszą się do konkretnego stanu faktycznego, dlatego konkretnym przypadkiem należy zawsze zasięgnąć fachowej porady. Osoby wyznaczone do kontaktu naszej strony są do Państwa dyspozycji.

Cała treść biuletynu fachowych informacji, które umieszczono w Internecie stanowi własność intelektualną Rödl & Partner jest objęta ochroną praw autorskich. Osoby korzystające z tych informacji mogą pobierać, drukować kopiować treść biuletynu fachowych informacji wyłącznie na własne potrzeby. Wszelkie zmiany, powielanie, rozpowszechnianie publiczne przekazywanie treści całości lub części, jakiegokolwiek formie, wymagają uprzedniej pisemnej zgody Rödl & Partner.